

Szöveg:

Mizsei Anett

Építész:

Dajka Péter

Fotó:

Bujnovszky

Tamás

FÜRE LÉPNI SZABAD...

...a II. János Pál pápa téren

NEMES ZOLTÁN, ZELENKA MÁRTA ÉS DOBOS IVETT KERT- ÉS TÁJÉPÍTÉSZ CSAPATA JÓZAN TERVÉVEL A KISSZÁMÚ, IGÉNYES, JÓL MŰKÖDŐ BUDAPESTI KÖZPARKOK KÖZÉ EMELTE A TERET, ÖSSZHANGBAN DAJKA PÉTER RACIONÁLIS METRÓÁLLOMÁSÁVAL.

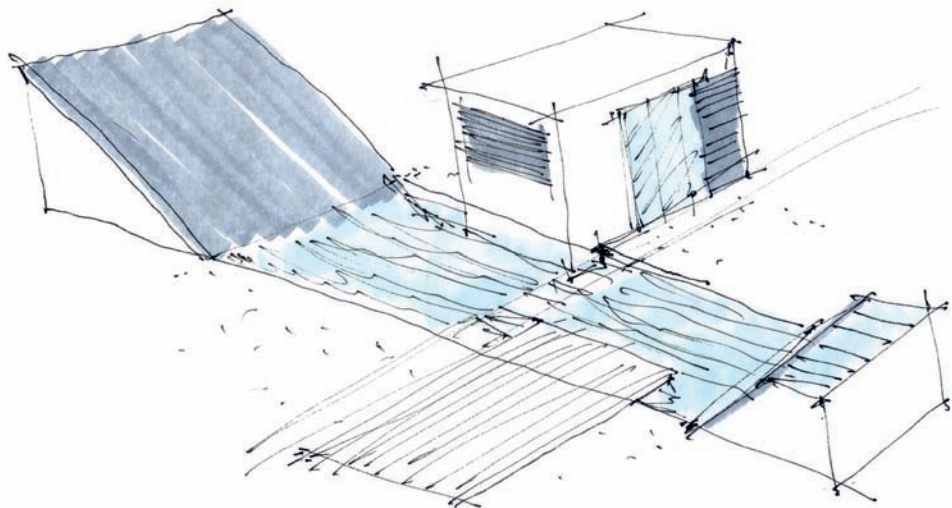

Kisléptékű pavilonok rejtik a függőleges közlekedőket

A tervezők egyetlen ponton sem estek fölösleges túlzásba, ugyanis a tér mára kialakult szerkezetét jórészt megtartották. Hangsúlyosabbá vált a főtengelyre illesztett sétány, amely a csikorgó kavics és a kockakő helyett térkő burkolatot kapott, akárcsak a teret átszelő többi útvonal. A bazaltkockákat szegélyként újrahasznosították.

A metróállomással új megérkezési lehetőséghez jutott a terület, ami természetesen a súlypont áthelyeződésével járt. A feljáró pavilonjai szerényen meghúzódnak az Erkel Színház „hátsó kertjében”, kisebb vízmedencével, lépőkövekből összeállított gyaloghíddal. Dajka Péter metróállomás-épületének szigorú szerkezeti rendje két rendkívül egyszerű formában talált utat a felszínre. A precíz élek világa ez, amely fokozatos átmenettel szervül a tér gazdag növényzetébe, és szépen illeszkedik a változatos mikrokozmoszok sorába.

Szó sincs monumentalitásról, a félnyereg alatt egyszerűen csak előbújik a mozgólépcső, a liftet pedig téglalap alaprajzú doboz rejt. Mindkettő szükséges méretű átmeneti zónával kapcsolódik a tér délnyugati oldalát szegélyező úthoz. Látna a jól sikerült parkfelújítást, ha első ránézésre valamit hiányol az ember, az a megálló intenzívebb kapcsolata a térrel. Másfelől a gyors és hatékony közlekedés, az egyszerű autós-gyalogos kapcsolódás igazolhatja ezt a megoldást. A tér felé lejtő felületet pedig nem érheti az a vád, hogy uralkodni akar a környezetén, vagy épp barátságatlanul hátat fordít annak: a vízmedencével együtt önálló, saját jogán is elfogadható köztéri elemként jelenik meg.

A park egyik legfőbb értéke, amelyet az új koncepcióba is sikerrel átmentettek, az a jól tagolt, a kerek egészen összhangban álló multifunkcionalitás. Erőszakolt kompromisszumok nélkül pihenhet itt a kisgyermekes, a kutyás, az idős és a munkából hazatérő. Mindenki megtalálhatja a helyét, a használói csoportok mégsem mozognak szigorúan elkülönített pályákon. A speciális funkciók elkerítésével azonban minimalizálták a lehetséges konfliktusforrásokat, biztosítva egy kiterjedt játszótérrel a gyerekek számára.

Megőrizték az öles, öreg fákat, miközben 135 új csemetét is ültettek, kiegészítve vagy hétezer tő cserjével és számtalan lágyszárú, virágzó vagy épp zöld dísznövényvel. Az Erkel szomszédságában díszkert, a sétány átellenes oldalán az idősebb, lombos fák szinte az épülettel összemérhető súlyt képviselnek. A színház mögötti zóna már átmenet a metrófeljárók világába: lépőköves burkolatok, alacsonyabb cserjék és frissen telepített facsemeték veszik körül a metrómegálló felett kialakított csendesebb pihenőhelyeket.

A park keleti felében gondosan megóvott „vadon” a gyerekek, kutyafuttatók, piknikezők és sportolók birodalma.

A II. János Pál pápa tér úgy vált a környék legfontosabb zöldfelületévé, hogy – mondhatni – igazán „nagy dolog” nem történt vele. Az egyszerű eszközök ésszerű alkalmazása felszín alatt és felett koherens egészet hozott létre. De valójában mi lehetne nagyobb eredmény, mint egy 17 000 négyzetméteres közpark korrekt megőrzése és gazdagítása?

Tervező:

Dajka Péter (Puhl és Dajka Építész Iroda Kft.)

Tájépítész felelős tervező:

Nemes Zoltán (Vár-Kert Műszaki Tervezési Kft.)

Tájépítész tervező:

Dobos Ivett, Zelenka Márta (Vár-Kert Műszaki Tervezési Kft.)

Alkonyattól a mélyből feltörő fény hívogatja az utazókat

